

## Arrest

nr. 298 845 van 18 december 2023  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LENS  
Moskoustraat 2  
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 7 december 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 december 2023 tot terugleiding naar de grens en van diens beslissing van dezelfde datum tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2023.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERSCHUEREN, die loco advocaat B. LENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 2 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Verweerder stelde, op basis van een onderzoek van vingerafdrukken, vast dat verzoeker voorheen reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Bulgarije.

1.2. Op 10 oktober 2023 verzocht verweerder de Bulgaarse autoriteiten om verzoeker, met toepassing van artikel 18.1.b van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013), terug te nemen.

1.3. De Bulgaarse autoriteiten willigden het terugnameverzoek in op 19 oktober 2023.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 26 oktober 2023 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.5. Op 1 december 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Deze beslissingen, die verzoeker op 5 december 2023 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

*“In uitvoering van artikel 51/5, § 4, tweede en derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt besloten dat:*

*de heer, die verklaart te heten,*

*naam : [A.]*

*voornaam :[ A.]*

*[...]*

*nationaliteit : Syrië (Arabische Rep.)*

*wordt teruggeleid naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat en wordt vastgehouden te Steenokkerzeel (127bis) om de effectieve verwijdering van het grondgebied en de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat Bulgarije, op basis van het Dublinakkoord van 19.10.2023, uit te voeren.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS**

*In uitvoering van art. 51/5, § 4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 is het voor het waarborgen van de effectieve overdracht noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat te doen terugleiden.*

*Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:*

*Betrokkene heeft de termijn van vrijwillig vertrek (in de bijlage 26quater) niet nageleefd. De beslissing werd hem betekend op 27.10.2023, met een termijn van 10 dagen.*

*Op 24.11.2023 heeft betrokkene een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Dat beroep heeft geen schorsende werking. De omstandigheid dat de terugleiding naar Bulgarije wordt uitgevoerd, belet betrokkene niet zijn verdediging in hangende procedures voor de RVV te laten waarnemen door een advocaat van zijn keuze, vermits op hem niet de verplichting rust om persoonlijk te verschijnen. Deze advocaat kan al het mogelijke doen om de belangen van betrokkene waar te nemen, te behartigen en de lopende procedures te benaarstigen.*

*De beoordeling van artikel 3 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 26.10.2023. Betrokkene werd op 23.11.2023 door een ICAM-coach gehoord en verklaarde niet naar Bulgarije te willen terugkeren omdat hij er verplicht werd internationale bescherming aan te vragen, terwijl zijn doel altijd België geweest is. Wat zijn keuze voor België betreft, moet worden opgemerkt dat de toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 impliceert dat een verzoeker niet zelf kan kiezen waar zij internationale bescherming vraagt en het verkiezen van de ene lidstaat boven de andere geen grond is voor de toepassing van de soevereiniteitsclausule van Verordening (EU) nr. 604/2013. Dat de*

betrokkene een voorkeur heeft voor België doet ook geen afbreuk aan de verantwoordelijkheid van Bulgarije. Verordening (EU) nr. 604/2013 omvat de bepalingen ter vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat en de persoonlijke voorkeur voor een bepaalde lidstaat is geen criterium voor de vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Bulgarije een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaarde op 23.11.2023 geen medische problemen te hebben. Ook uit zijn dossier blijkt niet dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmert terug te keren naar Bulgarije. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan de verantwoordelijke lidstaat en dat zelfs de omstandigheid dat de verwijdering de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de verwijdering dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn.

De beoordeling van artikel 8 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 26.10.2023. Betrokkene brengt in zijn hoorrecht van 23.11.2023 geen andere elementen aan. Een schending van artikel 8 EVRM kan niet aannemelijk worden gemaakt.

Zodoende wordt het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig geacht om betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden.

#### REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING

In uitvoering van artikel 51/5, § 4, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient betrokkene vastgehouden te worden aangezien de terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en wel op basis van volgende feiten :

2° De betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten. Zo is hij bij de Bulgaarse autoriteiten gekend als [M.Y.A.], [...]

3° De betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt in het kader van zijn betrekkingen met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Betrokkene werd op 16.11.2023 en 23.11.2023 uitgenodigd voor een gesprek met een ICAM-coach over de toestand van zijn administratief dossier, de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Hij werd op de hoogte gebracht van het doel van het begeleidingstraject en van de verschillende stappen van het begeleidingstraject. Tijdens het traject gaf de betrokkene duidelijk aan niet te willen terugkeren naar de verantwoordelijke lidstaat en niet te willen meewerken aan de vrijwillige terugkeer.

4° De betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de overdrachtsmaatregel (bijlage 26quater) van 26.10.2023 die hem betekend werd op 27.10.2023. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd.”

De beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat vormen de bestreden beslissingen.

## 2. Over de rechtsmacht van de Raad

Inzake de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat dient te worden opgemerkt dat deze beslissing werd genomen met toepassing van artikel 51/5, § 4, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dat een vreemdeling overeenkomstig artikel 71 van dezelfde wet tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat in overeenstemming is met de wet. De Raad kan dan ook niet ingaan op de grieven die verzoeker heeft inzake de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Het beroep is onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

## 3. Onderzoek van het beroep gericht tegen de beslissing tot terugleiding naar de grens

3.1. De Raad wijst erop dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat slechts een schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden gevorderd indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoeker zet uiteen dat hij het voorwerp uitmaakt van een vrijheidsberoving met het oog op de tenuitvoerlegging van bestreden verwijderingsmaatregel, zodat dient te worden aangenomen dat deze tenuitvoerlegging imminent is.

Het hoogdringend karakter van de vordering, dat door verweerder niet wordt betwist, is in casu voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3.1. Verzoeker voert een enig middel de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 51/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3.2, 16, 17 en 18.1 van de verordening nr. 604/2013, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 4, 6 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest van de grondrechten) en van het rechtsbeginsel audi alterem partem. Hij stelt ook dat er sprake is van machtsafwending en machtsoverschrijding. Uit zijn betoog blijkt tevens dat hij de materiële motiveringsplicht geschonden acht.

Hij verschaft de volgende toelichting:

[...]

*Verzoeker stelt hoofdzakelijk dat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 3, lid 2, van de Dublin - verordening, wegens systeemfouten in het Bulgaarse asielstelsel, waardoor verzoeker, indien hij naar Bulgarije wordt teruggestuurd, een reëel risico loopt op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van EU en artikel 3 van het EVRM.*

*Verzoeker is van mening dat het bijna systematische gebruik van geweld, diefstal, bedreigingen en terugdringing bij aankomst aan de grens, door politieagenten die de Bulgaarse Staat vertegenwoordigen, alsmede de tekortkomingen bij de opvang van asielzoekers, het ontbreken van een adequate procedure om kwetsbare asielzoekers te identificeren en de meer algemene schendingen van het beginsel van non-refoulement van zodanige omvang zijn dat het bestaan van dergelijke systematische tekortkomingen moet worden vastgesteld.*

*Verzoekende partij stelt vast dat de problemen waarmee de eiser in Bulgarije geconfronteerd werd, niet ernstig werden geanalyseerd. Talrijke recente verslagen en rapporten bevestigen nochtans de systematische tekortkomingen in het ontvangststelsel van asielzoekers in Bulgarije.*

*a) Situatie gekend door de eiser*

*Bestreden beslissing verwijst, over de situatie in Bulgarije, naar de beslissing van 26.10.2023.*

*De beslissing stelt:*

*overdracht aan Bulgarije omdat hij er opgesloten werd voor een lange periode. Hij verklaarde dat indien hij niet akkoord zou gaan, men dreigde met verdere opsluiting voor minstens zes maanden. Hij stelde niet te weten wat er met hem zal gebeuren indien Bulgarije verantwoordelijk zou blijken. Hij gaf aan dat hij ook op een onmenselijke manier behandeld werd.*

*Verzoekende partij heeft uitgelegd dat hij onheus behandeld werd.*

*De verwerende partij gaat echter geheel voorbij aan de realiteit voor verzoekers om internationale bescherming in Bulgarije. Het is immers niet zo eenvoudig als de verweerder doet uitschijnen om een klacht in te dienen tegen de politiediensten van een onbekend land.*

*Verzoeker sprak de taal niet. De verklaringen van de verzoeker komen helaas volledig overeen met de beschikbare informatie (zie infra).*

*Het feit dat hij reeds mishandeld is geweest en dat deze mishandelingen conform is met algemene informatie over de situatie van asielzoekers in Bulgarije is een belangrijke aanwijzing van het reële risico van slechte behandeling in geval van terugdrijving naar Bulgarije.*

*Verwerende partij stelt dat het niet blijkt dat de eiser in onmogelijkheid verkeerde om zijn situatie te halen bij de bevoegde instanties, zonder dit te motiveren, zelf impliciet, rekening houdend met feit dat de eiser geen Bulgaars spreekt, een kwetsbare asielzoeker is, mishandeld werd door de autoriteiten en blijkbaar geen afdoende informatie kreeg over zijn rechten, gezien hij zelf niet geïnformeerd werd over het feit dat een verzoek om internationale bescherming werd geregistreerd.*

*De eiser heeft verder uitgelegd dat hij vastgehouden werd.*

*De beslissing van 26.10.2023 stelt:*

*Verzoekers die aan Bulgarije worden overgedragen in het kader van de Dublinprocedure worden in het algemeen niet met obstakels geconfronteerd wat toegang tot het grondgebied betreft. Voorafgaand aan de overdracht brengt het SAR (het State Agency for Refugees, het voor de opvang verantwoordelijke agentschap) de grenspolitie op de hoogte van de overdracht en van de plaats waar de persoon moet worden opgevangen. Als er een lopende procedure om internationale bescherming is of de procedure werd stopgezet omdat de persoon was verdwenen, wordt de betrokkene overgebracht naar een SAR-opvangcentrum. Als er na een onderzoek ten gronde reeds een definitieve beslissing werd genomen, kan de betrokkene na overdracht naar een detentiefaciliteit worden overgebracht. Personen in deze situatie worden dan als illegale migranten beschouwd (AIDA-rapport, blz. 46, 71). We merken op dat uit het akkoord van de Bulgaarse autoriteiten op basis van art.*

Ten eerste, moet eraan worden herinnerd dat in de artikelen 8 en 9 van richtlijn 2013/33 strikt wordt bepaald onder welke voorwaarden een asielzoeker in bewaring mag worden vastgehouden. Het loutere feit dat een asielaanvraag is ingediend, kan bewaring niet rechtvaardigen. Het feit dat een asielzoeker illegaal de grens is overgestoken, kan evenmin bewaring rechtvaardigen. Bij de beoordeling van de situatie in Bulgarije moet rekening worden gehouden met het feit dat de asielzoeker in strijd met het Europees recht en artikel 5 EVRM in bewaring wordt gehouden.

Daarnaast wil verzoeker wijzen op de rampzalige leefomstandigheden in detentiecentra, zoals blijkt uit het laatste AIDA-rapport van maart 2023 voor het jaar 2022:

*"In previous years, the detention centres were frequently overcrowded due to the increase of the number of asylum applications and to the delayed release for registration of detained asylum seekers. In 2022, pre-removal detention centres were once more close to maximum capacity, while the overall number of persons in detention gradually increase from 119 persons at the end of 2019, to 337 at the end of 2020 and 728 at the end of 2021 and 704 at the end of 2022 out of 16,767 detainees in total placed in both national detention centres throughout the year.<sup>485</sup>*

*Overall conditions with respect to means to maintain personal hygiene as well as general level of cleanliness remain unsatisfactory. In 2017, it was reported that the number of showers and toilets available was not sufficient to meet the needs of the detained population, especially when premises are overcrowded.<sup>486</sup> Detainees are allowed to clean the premises themselves. However, they are not provided with means or detergents therefore they have to buy them at their own cost. Clothing is provided only if supplied by NGOs. Bed linen is not washed on a regular basis, but usually once a month.*

*Nutrition is poor, no special diets are provided to children or pregnant women. Health care is a major issue as not all detention centres have medical staff appointed on a daily basis. A nurse and/or a doctor visits detention centres on a weekly basis, but the language barrier and lack of proper medication make these visits almost a formality and without any practical use for the detainees.*

*Access to open-air spaces is provided twice a day for a period of one hour each, the spaces in all detention centres are of adequate size. Children in detention centres are using the common outdoor recreational facilities, but not many possibilities for physical exercise exist except the usual ball sports. Reading and leisure materials are provided if only supplied by donations. Computer / internet access is not available in any of the detention centres.<sup>487</sup>*

*Similar to Busmantsi, communal toilets in Lyubimets were reported to be locked and inaccessible at night. Toilets and showers for women and families with children, though freely accessible, have been found to be dilapidated, dirty and flooded. The collective showers for men, recently refurbished and located in the basement, were accessible in groups twice a day.*

*Worrying conditions are also reported in police stations where newly arrived asylum seekers may be held upon entry. The European Court of Human Rights (ECtHR) condemned Bulgaria of a violation of Article 3 ECHR due to poor living conditions and insufficient and delayed food provision to children detained in the police station of Vidin.<sup>488</sup>*

*Staff interpreters are not required by law, nor provided in practice. Verbal abuse, both by staff and other detainees, is reported often by the detainees. In 2021, as in previous years, detainees have complained about the lack of tailored and translated information and uncertainty on their situation.<sup>489</sup> This has led to risks of re-traumatisation for persons with vulnerabilities.<sup>490</sup>*

*With regard to material conditions, the latest report of the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) published in July 2019 stressed that some improvements were observed by the delegation at Busmantsi and Lyubimets centres since the CPT's previous visit in 2018, but this is mainly due to the fact that both establishments were operating well below their official capacities.<sup>491</sup> However, the CPT found that the accommodation continue to be dilapidated and that the large-capacity dormitories offer no privacy. It stated the following:*

*"Communal toilets for men are still run down and dirty in Lyubimets. In both detention centres, the lack of access to a toilet at night for most of the detainees forces them to use bottles or buckets, or to urinate out of the windows. The accommodation areas were inadequately heated (especially in Busmantsi) and, in both detention centres detained foreign nationals complained that were not being provided with clothing and shoes adapted to the season. Many complaints also related to the food, especially its quality, and about the prohibition for detainees to cook their own meals".*

*Moreover, the CPT did not find any improvement in the provision of healthcare to detained foreign nationals at the Busmantsi and Lyubimets detention centres, where the only positive changes were the 24/7 staff presence and the clean infirmary in Lyubimets (as opposed to the infirmary in Busmantsi). The medical equipment was found to be very scarce and often out of order, while the range of free-of-charge medication was also very limited, with expired medicine and restricted access to specialist care. The CPT*

*was particularly concerned by the lack of access to psychiatric care, which is limited to emergencies. The CPT thus urged for measures to address these deficiencies" (pp. 96-97)*

*b) Algemene mensenrechtensituatie van asielzoekers in Bulgarije*

*Om de situatie in Bulgarije voor asielzoekers en migranten in het algemeen te kunnen beoordelen, moet eerst worden gekeken naar de algemene mensenrechtensituatie van asielzoekers in Bulgarije;*

*Dat Amnesty International in haar laatste verslag over Bulgarije, voor het jaar 2022, de volgende belangrijke problemen met betrekking tot de mensenrechten van asielzoekers en vluchtelingen in Bulgarije aan de kaak stelt - in het bijzonder de voortzetting van onwettige gedwongen terugkeer, discriminerende praktijken ten aanzien van bepaalde onderdanen en huisvestingsproblemen voor Oekraïense onderdanen:*

*« (...) Des personnes migrantes ou demandeuses d'asile ont subi des renvois forcés illégaux (pushbacks).(...)*

*Droits des personnes réfugiées ou migrantes Le nombre de personnes réfugiées et migrantes se présentant à la frontière turque a fortement augmenté. Les autorités ont enregistré plus de 85 000 arrivées, soit plus de deux fois plus qu'en 2021. Les renvois sommaires, parfois accompagnés de violences, restaient très fréquents.*

*Plusieurs organisations de défense des droits fondamentaux ont dénoncé les pratiques discriminatoires qui continuaient d'avoir cours au sein du dispositif d'asile, les demandes des ressortissantes de certains pays, comme l'Afghanistan, l'Algérie, le Bangladesh, le Maroc ou la Tunisie étant systématiquement rejetées.*

*La Bulgarie a accueilli près d'un million de personnes de nationalité ukrainienne, essentiellement des femmes et des enfants, et accordé l'accès aux soins de santé, aux services sociaux et à l'éducation aux 150 000 personnes qui avaient fait une demande de protection temporaire. De nombreuses personnes réfugiées sont parties après septembre, sur fond d'incertitude croissante quant à la prolongation du programme d'hébergement en hôtel mis en place par le gouvernement. Le Haut-Commissariat des Nations unies pour les réfugiés a instamment prié les autorités de trouver une solution d'hébergement durable pour les réfugiées.*

*À plusieurs reprises, les autorités bulgares ont installé à titre provisoire des réfugiées ukrainiennes, y compris des familles avec enfants, dans un centre d'hébergement temporaire situé à Elkhovo. Or, ce centre avait été initialement conçu pour placer en détention des personnes entrées clandestinement sur le territoire. Le Comité Helsinki de Bulgarie (ONG) a dénoncé les conditions de vie inappropriées et indignes qui y régnaient. En août, une cour d'appel de Varna a annulé une décision prise par un tribunal de district, qui s'était prononcé en faveur de l'extradition vers la Russie d'Alexeï Altchine, un ressortissant russe qui avait critiqué l'invasion de l'Ukraine par son pays. La cour d'appel a estimé qu'étant donné ses convictions politiques, Alexeï Altchine risquait d'être victime de violations de ses droits fondamentaux à son retour.»<sup>2</sup> [...]*

*Bovendien heeft Amnesty International in haar vorige verslag van 2021 al de praktijk van illegale gedwongen terugkeer aan de kaak gesteld, waarvoor Bulgarije door het Europees Hof voor de rechten van de mens is veroordeeld, evenals de deplorabele opvangomstandigheden en de overbevolking in de centra:*

*« Droits des personnes réfugiées ou migrantes*

*La Bulgarie a continué de pratiquer le renvoi forcé illégal (pushback) systématique des personnes migrantes ou demandeuses d'asile à ses frontières. Plus de 1 100 renvois forcés illégaux, touchant au moins 13 000 personnes, avaient été enregistrés à la fin de l'année. En juillet, la Cour européenne des droits de l'homme a jugé que la Bulgarie avait violé la Convention européenne des droits de l'homme en renvoyant, en 2016, un journaliste turc dans son pays sans avoir examiné les risques de mauvais traitements auxquels cet homme pouvait être exposé à son retour.*

*Les conditions d'accueil des demandeurs et demandeuses d'asile sont restées déplorables. En août, la médiatrice bulgare a indiqué que la zone dédiée aux enfants non accompagnés dans le centre d'accueil*

de Voenna Rampa était fortement surpeuplée et que les enfants y vivaient dans des conditions indignes et insalubres.

Le même mois, le gouvernement a annoncé des plans pour renforcer la présence policière et militaire aux frontières avec la Turquie et la Grèce, en raison des inquiétudes soulevées par l'arrivée de demandeurs et demandeuses d'asile afghans à la suite de la prise de pouvoir par les talibans en Afghanistan.

La Bulgarie a accordé une protection internationale à un maximum de 70 personnes afghanes et à leurs familles. Il s'agissait de personnes travaillant pour l'ambassade et l'armée bulgares en Afghanistan. Néanmoins, la grande majorité des demandeurs et demandeuses d'asile afghans ont continué de voir leur demande rejetée lors d'une procédure accélérée, leurs dossiers étant manifestement considérés comme irrecevables. Cette pratique persistait depuis que la Bulgarie considérait la Turquie comme un pays tiers sûr. » 3 [...]

Het is ook de moeite waard om een persartikel over dit onderwerp aan te halen, waarin staat dat de vreselijke opvangomstandigheden en mishandeling van asielzoekers in Bulgarije al in 2018 sterk werden bekritiseerd:

[...]

(Tijdens de recente minitop over migratie zei de Bulgaarse premier Boyko Borissov dat zijn land geen asielzoekers uit rijkere EU-landen zou terugnemen, omdat de tijd daarvoor volgens hem voorbij is.

Chloé Gerbert Cahuzac, die de 14 Afghanen vertegenwoordigt die momenteel asiel zoeken in Frankrijk, zei dat ze in een staat van angst verkeerden die hulporganisaties "nog nooit eerder hadden gezien".

Ze citeerde dat ze dezelfde zin herhaalden: "We gaan liever terug naar Kabul dan naar Sofia. In Afghanistan schieten ze je meteen neer, in Bulgarije laten ze je langzaam sterven".

Ze legde uit dat asielzoekers in het huidige Dublin-asielsysteem het risico lopen om teruggestuurd te worden naar Bulgarije, waar ze eerst als vluchteling geregistreerd stonden. In Frankrijk hebben enkele administratieve rechtbanken in de afgelopen maanden Dublinoverdrachten aan Bulgarije ongedaan gemaakt, omdat ze de tekortkomingen van het Bulgaarse systeem erkenden en rekening hielden met rapporten en bewijzen van mishandeling van asielzoekers.

[...]

Gerbert Cahuzac citeerde een van de asielzoekers (hun namen worden niet genoemd) die zei dat hij deel uitmaakte van een groep van 21 mensen die door de politie werden aangehouden en geslagen, dat al hun bezittingen werden meegenomen en dat er honden op hen werden losgelaten. Omdat hij daar met zijn kinderen was geweest, zei hij dat de kinderen de honden nooit meer wilden zien.

De groep werd vervolgens naar een huis gebracht waar ze zonder eten werden gehouden totdat de vluchtelingen geld gaven aan de politie. De man zei dat de Taliban in Afghanistan een andere tactiek hadden - in plaats van hun vijanden te doden, hakten ze hun eigen benen af - maar dat vond hij beter.

"Hij dacht er serieus over om terug te gaan naar Afghanistan om daar zijn benen af te laten hakken, in plaats van terug te gaan naar Sofia, ik denk dat dat veelzeggend is," zei Cahuzac. Ze citeerde een andere Afghaanse asielzoeker die zei dat hij zijn hele familie had verloren in Afghanistan, maar dat zijn nachtmerries altijd over Bulgarije gingen. "Het is alsof Bulgarije alles heeft uitgewist wat ze eerder heeft meegemaakt," zei ze.

De heer Cahuzac zei ook dat veel Franse rechters niet begrepen waarom Afghaanse vluchtelingen dachten dat hun leven in Bulgarije in gevaar zou zijn.

"Als ze echt willen luisteren, denk ik dat ze de Dublin overdrachten moeten annuleren, omdat ze de tekortkomingen van het Bulgaarse asielsysteem erkennen", zei ze, en ze betreurde dat "op dit moment de verklaring van een vluchteling geen waarde heeft".

*Ze maakte ook melding van gevallen van mishandeling van asielzoekers in Busmantsi, een detentiecentrum in de buurt van Sofia. Ze zei dat er overal in Busmantsi camera's hangen, gekocht met geld van de EU, maar niet in de toiletten, waar asielzoekers zeiden dat ze geslagen waren.*

*Clément Père, een Franse advocaat van de balie in Parijs, een van de auteurs van het rapport, zei dat het verzoek in de eerste plaats was dat de Commissie "een onderzoek instelt naar de ernstige schending van de Europese normen door de Bulgaarse staat". Hij verklaarde dat het Bulgaarse strafrecht illegaal binnenkomen en verlaten van de Bulgaarse grenzen als een misdrijf behandelt, wat volgens hem in strijd is met de internationale rechtsbeginselen dat illegaal grensoverschrijdend verkeer niet strafbaar mag worden gesteld.*

*Ten tweede stelde hij dat de Bulgaarse staat het beginsel van individuele behandeling van asielaanvragen, dat ook is vastgelegd in de Europese wetgeving, niet respecteert door massaal asiel te weigeren aan onderdanen van Afghanistan, Pakistan, Bangladesh en Sri Lanka. Naar zijn mening moeten Afghanen worden beschouwd als personen die duidelijk in aanmerking komen om asiel aan te vragen.*

*Deze praktijk, zei hij, werd aan de kaak gesteld door de directeur voor migratie en bescherming van de Europese Commissie, in een brief aan het Bulgaarse nationale agentschap voor vluchtelingen van 6 juli 2017. Volgens gegevens van Eurostat over 2017 werd in Bulgarije slechts 1,5% van de Afghanen internationale bescherming verleend, wat betekent dat van de 1.287 positieve beslissingen er 22 werden afgegeven. In Frankrijk was dat 90% voor Afghanen, zei hij.*

*De praktijk van Bulgarije om asielzoekers na het oversteken van de grens direct naar detentiecentra te sturen, is aan de kaak gesteld door de speciale vertegenwoordiger van de secretaris-generaal voor migratie en vluchtelingen van de Raad van Europa, de Hoge Commissaris voor de mensenrechten van de Verenigde Naties en het Comité voor de uitbanning van rassendiscriminatie, aldus vader.*

*Hij voegde eraan toe dat het VN-Comité tegen foltering er in zijn laatste rapport bij Bulgarije op had aangedrongen om mishandeling van asielzoekers door rechtshandhavers te voorkomen en om passende opleidingen te geven over de behandeling van migranten en andere kwetsbare personen).*

*Dat uit de algemene informatie duidelijk blijkt dat de situatie in Bulgarije met betrekking tot de opvangvoorzieningen en de behandeling van asielzoekers bijzonder moeilijk en zeer problematisch is in het licht van de mensenrechten.*

*Verzoekende partij stelt vast dat zij melding heeft gemaakt in haar brief van 11 september van Amnesty International, Human Right Watch, Info Migrants, die alle in dezelfde richting gaan betreffende de situatie in opvangcentra, zodat er geen element bestaat waarop de objectiviteit of accuraatheid van deze bronnen mag in twijfel gebracht worden.*

### *c) Pushbacks*

*Bovendien is, zoals Amnesty International al aangaf, de praktijk van illegale gedwongen terugkeer (pushbacks) nog springlevend in Bulgarije; In dit verband wordt in het laatste "Country Report on Human Rights Practices" van 2022 over Bulgarije door het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken het volgende gemeld, in het bijzonder over "pushbacks" aan de grens met Turkije:*

*[...]*

*(Vrije vertaling: Mishandeling van migranten en vluchtelingen : Een internationaal mediaconsortium, waaronder Lighthouse Reports, Radio Free Europe, Sky News, ARD Monitor, Domani, Schweizer Radio und Fernsehen, Le Monde en Der Spiegel, publiceerde op 6 en 8 december onderzoeksrapporten, waarin wordt beweerd dat de grenspolitie een Syrische migrant neerschoot en ernstig verwondde voordat hij vanuit Turkije de grens overstak en dat de grenspolitie migranten die aan de grens met Turkije werden vastgehouden in onofficiële detentiecellen onder mensonwaardige omstandigheden vasthield voordat ze in militaire trucks werden gedeporteerd.*

*De UNHCR heeft melding gemaakt van een toename van geweld, diefstal en vernederende praktijken tegen migranten en asielzoekers aan de grens met Turkije. Op 12 december meldde het ministerie van Binnenlandse Zaken 162.340 pogingen om het land illegaal binnen te komen via de grens, waarbij de grensautoriteiten 4.585 mensen aanhielden. In mei beschuldigde Human Rights Watch de autoriteiten*

van "het slaan, beroven, strippen en het gebruik van politiehonden om Afghaanse en andere asielzoekers en migranten aan te vallen, om ze vervolgens zonder formeel interview of asielprocedure terug te duwen naar Turkije". In juni zei de NGO Mission Wings dat het minstens 150 meldingen had ontvangen van terugduwingen tijdens ontmoetingen met migranten in Turkije in mei. Het BHC registreerde in de eerste helft van het jaar 1.681 gevallen waarbij 23.742 mensen betrokken waren wier rechten in het grensgebied geschonden zouden zijn.

Volgens berichten van Caritas Sofia en het BHC hebben de autoriteiten een minderjarige Afghaanse burger met een humanitaire status op 27 en 28 april drie keer gedwongen het land te verlaten, nadat de politie zijn identiteitskaart in beslag had genomen en vernietigd, hem fysiek had mishandeld en hem van zijn kleren, geld en mobiele telefoon had beroofd. De Afghaan was naar verluidt toegelaten tot het land in het kader van het relocatieprogramma vanuit Griekenland en had een integratieovereenkomst getekend met het Ovcha Kupel district in Sofia. Naar verluidt probeerde hij zijn jongere broer, een asielzoeker die vanuit Turkije de grens was overgestoken, te helpen om een opvangcentrum voor vluchtelingen te bereiken.

In een ander geval merkte het rechtshulpcentrum Voice in Bulgarije op dat de grenspolitie in januari en februari een Afghaanse advocaat meerdere malen zou hebben geslagen en beroofd van zijn geld, voedsel en kleren, zijn asielaanvraag zou hebben genegeerd en hem terug zou hebben geduwd naar Turkije, waar hij vier uur lang op blote voeten in de sneeuw naar het dichtstbijzijnde kamp moest lopen. Het rechtshulpcentrum meldde de zaak aan het ministerie van Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ministerie, maar kreeg een antwoord waarin rapporten van de grenspolitie werden aangehaald waarin stond dat alle vreemdelingen gewoonlijk zelf de grens oversteken nadat ze de grenspatrouille hebben gezien en waarin werd opgemerkt dat in het rapport van de NGO stond dat de vreemdeling een overtreding had begaan door illegaal de grens over te steken.

Op 11 oktober kondigde gemeenteraadslid Nikolay Georgiev van Harmanli aan dat een patrouille van burgerwachten zou toezien op openbare schendingen door vluchtelingen uit het plaatselijke opvangcentrum, waarbij hij beweerde dat de criminaliteit in de stad was toegenomen en dat migranten plaatselijke vrouwen lastig vielen. NGO's beweerden dat de burgerwachten de vluchtelingen fotografeerden om te bewijzen dat ze ongefundeerde overtredingen hadden begaan en dat ze probeerden de asielzoekers onder dwang terug te sturen naar Turkije).

Een artikel in InfoMigrants vermeldt ook de beschuldigingen van Human Rights Watch aan het adres van de Bulgaarse autoriteiten over hun aanhoudende praktijk van illegale terugkeer naar Turkije ("pushbacks"):

[...]

(Human Rights Watch heeft de Bulgaarse autoriteiten ervan beschuldigd Afghaanse en andere asielzoekers aan te vallen en politiehonden en andere vormen van geweld te gebruiken om hen illegaal terug te drijven naar Turkije.

Human Rights Watch (HRW) heeft donderdag de Bulgaarse autoriteiten beschuldigd van het aanvallen van Afghaanse en andere asielzoekers langs de grens met Turkije. De internationale mensenrechtenorganisatie zei dat de migranten waren geslagen, beroofd, naakt waren uitgedaagd en met honden waren bedreigd toen ze illegaal terug naar de grens werden geduwd.

"De Bulgaarse autoriteiten dringen migranten en asielzoekers aan de landgrens met Turkije brutaal en willekeurig terug", zegt Michelle Randhawa, hoofd vluchtelingen- en migrantenrechten bij HRW.

"De Europese Unie moet ervoor zorgen dat Bulgarije onmiddellijk een einde maakt aan illegale en mensonterende uitzettingen aan zijn grenzen en asielzoekers toegang geeft tot eerlijke asielprocedures.

De Bulgaarse regering heeft niet onmiddellijk gereageerd op het HRW-rapport. Maar de autoriteiten hebben al ontkend migranten te mishandelen. [...] In juli 2021 oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) unaniem dat de Bulgaarse regering de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens had geschonden, waarin het verbod op foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen gedetailleerd wordt beschreven).

Dat bovendien deze praktijken van "pushbacks" door de Bulgaarse autoriteiten ook uitdrukkelijk aan de kaak worden gesteld in het laatste AIDA-rapport van 2022, geactualiseerd in maart 2023 - dat het rapport in dit verband het volgende stelt:

[...]

(Vrije vertaling: Toegang tot het grondgebied voor asielzoekers bleef zeer beperkt in 2022.

In 2018 verbood de regering de toegang tot en het fotograferen of filmen van het 234 km lange grenshek langs de Bulgaars-Turkse grens, waarbij een veiligheidszone van 300 meter werd ingevoerd, vergelijkbaar met de grensafspraken onder het communistische regime. Het is echter algemeen bekend dat het hek gemakkelijk kan worden doorbroken en dat veel delen onherstelbaar beschadigd zijn. In 2021 heeft het interim-kabinet de verantwoordelijkheid voor het beheer van het grenshek overgedragen van de districtsgouverneurs naar het ministerie van Binnenlandse Zaken, waarbij reparaties worden uitgevoerd door gespecialiseerde legereenheden. In november 2022 meldde de minister van Binnenlandse Zaken van het nieuwe interim-kabinet dat het leger 121 km reparaties had voltooid en tot het einde van het jaar zou blijven werken in de regio's Elhovo, Sredets, Malko Tarnovo en Rezovo. Parallel met deze activiteiten werden in november 2021 350 soldaten en 40 technische eenheden van het leger naar de grens met Turkije gestuurd om de ongeveer 1.000 grenspolitieagenten te ondersteunen die daar al gestationeerd waren. In augustus 2022 versterkte het nieuwe interim-kabinet de aanwezigheid van het leger langs deze grens door 300 extra soldaten te sturen, uitgerust met drones en transporteenheden. In 2022 lanceerde Frontex een nieuwe operatie aan de landbuitengrenzen van de EU, de gezamenlijke operatie Terra 2022, met 450 permanente functionarissen, patrouillewagens en thermovisievoertuigen verspreid over 12 EU-lidstaten, waaronder Bulgarije, waar het Frontex-personeel dat het hele jaar door werd ingezet, samen 1 200 functionarissen telde. Het door Frontex ingezette personeel hield zich voornamelijk bezig met grensbewaking, grenscontroles en bijstand bij het opsporen van frauduleuze documenten, maar ook met het verzamelen van informatie over smokkelnetwerken, migratiefenomenen en het identificeren van kwetsbare groepen. De Frontex-medewerkers werkten in gemengde teams met de nationale bewakers en onder het bevel van de Bulgaarse grensautoriteiten. Van de patrouilleteams langs de Bulgaars-Turkse grens was slechts de helft gemengd, terwijl de rest uitsluitend bestond uit agenten van de nationale grenspolitie.

Ondanks de versterking van de grenscontroles zijn de nationale autoriteiten niet in staat gebleken de mensenhandel te bestrijden of veilige legale kanalen te bieden aan degenen die het land proberen binnen te komen om asiel aan te vragen. Uit de omvang van de meldingen van onderschepte voertuigen met illegale migranten blijkt duidelijk dat een aanzienlijk aantal mensen, waaronder grote groepen, erin slagen de grens over te steken, het land binnen te komen, aan boord te gaan van verschillende voertuigen en het land ongemerkt te doorkruisen via de uitvalswegen - de A1 naar Servië en de E87 naar Roemenië. Terwijl in 2020 3.487 migranten het land binnenkwamen en in 2021 10.799, waren dat er in 2022 16.767. Het aantal mensen dat internationale bescherming zocht, steeg van 3 525 in 2020 en 10 999 in 2021 naar 20 407 in 2022, een stijging van 86% ten opzichte van 2021 en 481% ten opzichte van 2020.

Dit heeft geleid tot een dramatische toename van refoulementpraktijken. Het nationale monitoringmechanisme oordeelde dat het land opnieuw een negatief record had gevestigd, met 5.268 vermeende gevallen van refoulement waarbij 87.647 mensen betrokken waren. Verbaal geweld en fysiek geweld, gemeld sinds 2015, evenals vernederende praktijken van illegale detentie, visitatie en illegale inbeslagname van schoenen, kleding en andere persoonlijke bezittingen, hebben enorme proporties aangenomen. De situatie verslechterde verder nadat twee afzonderlijke incidenten resulteerden in de dood van drie politieagenten. In augustus kwamen twee politieagenten om het leven in Burgas toen ze een bus probeerden te stoppen met 48 migranten aan boord, waaronder zwangere vrouwen en kinderen. In november kwam een derde politieagent om het leven nadat hij was geraakt door een kogel die van over de grens werd afgevuurd toen hij aan het patrouilleren was langs de Bulgaars-Turkse grens bij het dorp Golyam Dervent. Op 30 november publiceerde het Lighthouse netwerk van onderzoeksjournalisten een rapport over uitwijzingspraktijken in Hongarije, Kroatië en Bulgarije, waarin met name het bestaan van "black sites" werd onthuld - clandestiene detentiecentra waar vluchtelingen en migranten het recht wordt ontzegd om asiel aan te vragen, illegaal worden opgesloten en vastgehouden voordat ze onder dwang worden teruggestuurd naar Turkije. Geheime beelden - die geheim hadden moeten blijven - die in de zomer werden gefilmd, toonden een vervallen voormalig opvangcentrum voor patrouillehonden in de achtertuin van het grenspolitiebureau van Sredets aan de Bulgaars-Turkse grens, waar mensen onder onmenselijke en vernederende omstandigheden werden vastgehouden, onder andere in kooien. In december zond een onderzoek van Sky News extra beelden uit waarop te zien was hoe de Bulgaarse

grenspolitie een Syrische man neerschoot die zich aan de Turkse kant van de grens bevond. Zowel het Ministerie van Binnenlandse Zaken als het Openbaar Ministerie ontkenden dat er geschoten was, maar beweerden dat op de dag in kwestie de grenspatrouille was geprovoceerd door stenengooien en dat een van de agenten in het hoofd was geraakt.

Sinds 1 januari 2017 maakt het ministerie van Binnenlandse Zaken het aantal verhinderde binnenkomsten niet meer bekend in zijn openbare statistieken. In januari 2023 meldde het ministerie van Binnenlandse Zaken echter dat in heel 2022 160.000 inreizen waren voorkomen).

Overwegende ten slotte dat de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa op 13.12.2022 een open brief heeft gepubliceerd aan de Bulgaarse premier, de vice-premier voor Openbare Orde en Veiligheid en de minister van Binnenlandse Zaken, waarin hij zijn bezorgdheid uit over recente mediaberichten betreffende refoulementen aan de Bulgaarse landgrenzen ;

Het feit dat Bulgaarse asielinstanties instemde met het verzoek tot overdracht geen waarborg geeft dat de eiser effectief zal beschermd worden tegen een mogelijke schending van het principe van non refoulement.

Dit element toont wel dat het principe van wederzijds vertrouwen niet zomaar kan zich toepassen, gelet op kennelijke en zware schendingen van de fundamentele rechten van migranten aan de grens.

#### *d) Ontvangstomstandigheden*

1. Toegang tot de receptie Overwegende dat in het meest recente AIDA-rapport van 2022 (geactualiseerd in maart 2023) het volgende staat met betrekking tot de toegang tot opvang voor asielzoekers:

[...]

(Vrij vertaald: In 2018 uitte het VN-Mensenrechtencomité zijn bezorgdheid over de vastgestelde noodzaak om de omstandigheden voor mensen die internationale bescherming zoeken verder te verbeteren door ervoor te zorgen dat opvangcentra basisdiensten bieden, asielzoekers en migranten beschermen tegen aanvallen en misbruik, en in de praktijk zorgen voor adequate toegang tot sociale, psychologische, rehabilitatie- en gezondheidsdiensten en uitkeringen. Eind 2022 waren deze problemen nog niet volledig opgelost.

(...)

In 2017 heeft het CAT zijn bezorgdheid geuit over de materiële omstandigheden in opvangcentra die niet aan de normen voldoen, het ontbreken van een adequaat identificatiemechanisme voor personen in kwetsbare situaties, de afschaffing van hun maandelijkse financiële toelage en de ontoereikendheid van de procedurele waarborgen bij de behandeling van aanvragen en de verlening van internationale bescherming. Ondanks de tijd die is verstreken sinds het CAT-verslag, zijn er in 2022 slechts bescheiden verbeteringen opgetreden en blijven alle conclusies eind 2022 grotendeels geldig. (zie Omstandigheden in opvangfaciliteiten).

[...]

In het geval van Dublin-teruggekeerden hangt de behandeling af van hoe hun individuele geval zich heeft ontwikkeld in Bulgarije tijdens hun afwezigheid:

- Als de asielaanvraag in het kader van de Dublinprocedure bij verstek is afgewezen, wordt de aanvrager bij terugkeer naar Bulgarije behandeld als elke andere afgewezen asielzoeker. Dit betekent dat er geen toegang is tot huisvesting en medische hulp, maar ook dat de Dublinterugkeerder het risico loopt op vreemdelingenbewaring om zijn uitzetting te garanderen. In zeer weinig gevallen lukt het aanvragers om hun beroepstermijnen te herstellen en negatieve beslissingen voor de rechter te brengen, maar in deze gevallen blijven de kansen op succes uiterst beperkt gezien de lage erkenningspercentages in Bulgarije (behalve voor Syrische onderdanen).

- In gevallen waarin de Dublin-terugkeerprocedure in Bulgarije alleen is opgeschort of beëindigd terwijl de betrokkene in het buitenland verbleef, wordt de asielprocedure bij terugkeer voortgezet. In 2021 is het aantal nieuwkomers in Bulgarije aanzienlijk gestegen met 55%, bovenop een eerdere stijging van 212% in 2021. De bezettingsgraad is daardoor gestegen van 47% in 2021 naar gemiddeld 77% in 2022. Dublinterugkeerders voor wie de procedure kan worden heropend en voortgezet, worden over het algemeen op verzoek opgevangen in een asielopvangcentrum, hoewel dit afhankelijk is van de bezettingsgraad van de opvangcentra. De enige reden om overvolle opvangcentra te vermijden in 2022

was het hoge onderduikpercentage van Afghaanse aanvragers, dat 95% bereikte, ondanks het feit dat zij na Syrië het grootste land van herkomst zijn. De belangrijkste reden voor de vlucht van Afghanen was de periode van bijna tien jaar waarin de erkenningspercentages varieerden van 0,1% tot 1%, wat hen demotiveerde om in Bulgarije te blijven (zie Gedifferentieerde behandeling van specifieke nationaliteiten in de procedure).

[...]

Sinds februari 2015 is de SAR gestopt met het uitbetalen van de maandelijkse financiële toelage aan asielzoekers die in opvangcentra zijn ondergebracht, onder het voorwendsel dat er in opvangcentra drie keer per dag eten moest worden verstrekt. In 2022 werden drie maaltijden per dag verstrekt aan alle asielzoekers die in opvangcentra waren ondergebracht. Volwassenen krijgen één keer per dag te eten, terwijl niet-begeleide kinderen drie keer per dag te eten krijgen om te voorkomen dat volwassenen te veel maaltijden van hen afnemen. Sinds 2017 wordt het eten geleverd door cateringdiensten en de kwaliteit en kwantiteit van het eten is een van de meest voorkomende klachten van asielzoekers in opvangcentra geworden, samen met slechte hygiëne en deplorabele leefomstandigheden.

De afschaffing van de maandelijkse financiële toelage is in strijd met de wet, aangezien de LAR de verstrekking ervan niet afhankelijk stelt van het al dan niet verstrekken van voedsel. Deze twee materiële rechten zijn afzonderlijk bij wet geregeld. Tegen de afschaffing van de maandelijkse financiële toelage werd door verschillende NGO's voor vluchtelingen hulp beroep aangetekend bij de rechtbank. De rechtbank verwierp het beroep echter op basis van een gebrek aan legitiem belang in de zaak en suggereerde dat beroepen op individuele basis ontvankelijk zouden kunnen zijn. Desalniettemin kan er geen geldig beroep meer worden aangetekend tegen de stopzetting van de financiële toelage, aangezien de termijn van 14 dagen waarbinnen een asielzoeker beroep kan aantekenen tegen de beslissing allang verstreken is, aangezien deze wordt gerekend vanaf de datum van uitvaardiging van het besluit van de SAR.

[...]

Vermindering van de materiële opvangvoorzieningen is wettelijk niet mogelijk. Intrekking is wettelijk toegestaan in geval van verdwijning van de asielzoeker wanneer de procedure is opgeschort. De SAR past deze intrekking grond in de praktijk toe op mensen die op grond van de Dublinverordening worden teruggestuurd. De meesten worden onderdak in opvangcentra geweigerd, hoewel deze aanpak over het algemeen niet geldt voor gezinnen met kinderen, niet-begeleide kinderen en andere kwetsbare aanvragers, die onderdak en voedsel krijgen). In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij dat:

[...]

Dat de verwerende partij een onjuiste lezing maakt van hierboven vermeld objectieve bronnen, waaruit uitdrukkelijk blijkt dat niet kwetsbare asielzoekers, in het bijzonder Dublin terugkeerders, in de praktijk geen toegang krijgen tot opvang.

2. Totaal erbarmelijke en gevaarlijke omstandigheden in opvangcentra Er werden in het laatste AIDA-rapport van 2022 (bijgewerkt in maart 2023) de totaal deplorabele opvangomstandigheden in opvangcentra, die nog steeds verslechteren, als volgt gehekeld:

[...]

(Vrij vertaald: sinds 2015 zijn de omstandigheden in de nationale opvangcentra over het algemeen verslechterd en over het algemeen onder de maat, waarbij de hulp beperkt is tot accommodatie, voeding en rudimentaire medische hulp zonder psychologische zorg of hulp te bieden. Met uitzondering van het opvangcentrum Vrazhdebna in Sofia en de veiligheidszone voor niet-begeleide kinderen in de opvangcentra Voenna Rampa en Ovcha Kupel, blijven de leefomstandigheden in de nationale opvangcentra middelmatig, d.w.z. onder of gelijk aan de minimumnormen, ondanks enkele gedeeltelijke renovaties die periodiek door de SAR worden uitgevoerd. Met uitzondering van het opvangcentrum in Vrazhdebna en de twee veiligheidszones voor niet-begeleide kinderen in het opvangcentrum in Sofia, zijn alle andere SAR-opvangcentra en -centra in deze zevenjarige periode in overlevingsmodus gehouden en hebben ze te kampen gehad met terugkerende problemen op het gebied van infrastructuur en materiële omstandigheden, waarbij soms zelfs de meest elementaire voorzieningen, waaronder adequate voorzieningen voor persoonlijke en gemeenschappelijke hygiëne, niet werden geboden. Stromend water, warm water, reparaties aan nutsvoorzieningen en apparatuur in badkamers, slaapkamers en

gemeenschappelijke ruimtes blijven problematisch. Ook ongedierte zoals bedwantsen, luizen, kakkerlakken en ratten behoren al jaren tot de hardnekkigste problemen in opvangcentra. Bewoners van alle opvangcentra, met uitzondering van Vrazhdebna, hebben geklaagd over de slechte sanitaire omstandigheden, in het bijzonder de vervuilde matrassen die besmet zijn met bedwantsen, die regelmatig gezondheidsproblemen veroorzaken, d.w.z. voortdurende huidontstekingen en allergische reacties. Dit probleem dook op na 2013 en werd voortdurend verwaarloosd tot 2022. De maandelijkse desinfectie, ongediertebestrijding en ontsmetting begon in mei 2022, op contractbasis voor 12 maanden, en is regelmatig uitgevoerd in alle opvangcentra. De bouwvallige staat van de gebouwen en de slechte staat van de riolering en badkamers hebben echter elke significante verbetering in dit opzicht verhinderd en hebben ervoor gezorgd dat het niveau van sanitaire voorzieningen op of onder het noodzakelijke minimum is gebleven.

De exploitatiekosten voor geneesmiddelen en medische benodigdheden, Bulgaarse taalcursussen en dringende onderhouds- en renovatiewerkzaamheden werden slechts gedekt ten belope van de resterende middelen van een AMIF-project van de SAR, dat echter op 31 december 2022 afliep. De SAR heeft geen aanbesteding uitgeschreven voor de levering van kleding, schoeisel of andere basisbenodigdheden omdat er in de jaarlijkse begroting van de SAR geen middelen zijn gereserveerd of gegarandeerd voor deze benodigdheden. Om ten minste gedeeltelijk in deze behoeften te kunnen voorzien, moest de SAR in de loop van het jaar negen afzonderlijke donorovereenkomsten sluiten met verschillende agentschappen, organisaties en personen, bv. voedsel (Voedselbank), matrassen, kussens, dekens, beddengoed en hygiënepakketten (UNHCR met een donatie van BGN 700 000), geneesmiddelen en medische benodigdheden (Rode Kruis), schoolboeken en andere schoolbenodigdheden (Caritas), speelgoed en andere artikelen voor kinderen (UNICEF)).

Overwegende dat bovendien is geconstateerd dat de opvangomstandigheden niet alleen erbarmelijk zijn, maar ook gevaarlijk, en dat de fysieke veiligheid van asielzoekers in de Bulgaarse opvangcentra dus in gevaar is:

(De belangrijkste zorg blijft de veiligheid van asielzoekers in opvangcentra. Met uitzondering van het Vrazhdebna-centrum in Sofia is de veiligheid van asielzoekers in opvangcentra niet volledig gegarandeerd. Hun veiligheid blijft ernstig in het gedrang komen door de aanwezigheid van smokkelaars, drugshandelaars en sekswerkers die 's nachts toegang hebben tot de opvangcentra zonder tussenkomst van gecontracteerd veiligheidspersoneel. Vanaf mei is de SAR begonnen met het uitvoeren van maandelijkse veiligheidsinspecties en gerichte controles na afzonderlijke veiligheidsklachten of verstoringen van de openbare orde. Tussen 1 april en 23 december verklaarde de SAR talrijke ontmoetingen te hebben gehad met het management van het beveiligingsbedrijf in een poging om de veiligheidsproblemen te verminderen en de vastgestelde tekortkomingen te verhelpen, waaronder het gebrek aan bewakers op sommige aangewezen posten. In augustus luidden niet-gouvernementele organisaties de noodklok en riepen op tot concrete maatregelen om de veiligheid van mensen in de opvangcentra te garanderen. Vervolgens diende de SAR verschillende verzoeken in bij het ministerie van Binnenlandse Zaken voor politiebewakers ter vervanging van particuliere beveiliging in de opvangcentra, maar alle verzoeken werden afgewezen, zowel door de minister van Binnenlandse Zaken in de reguliere regering als door de nieuwe minister in het interim-kabinet. Een politiedetachement is alleen toegestaan in het grootste opvangcentrum Harmanli, dat echter maar één centrum is bij de centrale ingang, wat onvoldoende is om de veiligheid van de bijna 4.000 mensen die er gehuisvest zijn te garanderen. De andere opvangcentra worden nog steeds bewaakt door particuliere beveiligingsbedrijven die, om redenen van winstgevendheid, over het algemeen mannen van pensioengerechtigde leeftijd of ouder als bewakers in dienst hebben, waardoor de veiligheidsdiensten eerder formeel dan reëel zijn.

De opvang- en registratieprocedure in de opvangcentra is tot op zekere hoogte gestandaardiseerd. Er is een basisdatabase van bewoners, die dagelijks wordt bijgewerkt. Er is echter een voortdurende concurrentie tussen asielzoekers om gehuisvest te worden in lokalen/kamers die geacht worden in betere staat te verkeren dan andere, en corruptie is dan ook wijdverbreid onder het personeel van Search and Rescue, dat zich bezighoudt met huisvestingskwesties. In februari 2023 ontving het BHC-kantoor in het opvangcentrum Harmanli bijvoorbeeld meldingen dat een voormalige SAR-medewerker zonder problemen een "maandelijkse huur" van 50,00 euro bleef innen van asielzoekers die in de containerruimte van het centrum waren ondergebracht.)

### 3. Toegang tot werk en onderwijs

Overwegende dat in het laatste AIDA-rapport van 2022 (bijgewerkt in maart 2023) het volgende wordt gesteld met betrekking tot de toegang tot werk en onderwijs voor asielzoekers en de vele belemmeringen in dit verband:

[...]

Vrij vertaald: In januari 2018 probeerde het ministerie van Arbeid en Sociaal Beleid de wet te wijzigen en de toegang van asielzoekers tot de arbeidsmarkt te onderwerpen aan tal van aanvullende en onwerkbaar eisen, maar door gezamenlijk lobbyen van de RAS, de UNHCR en niet-gouvernementele organisaties werd voorkomen dat het amendement werd aangenomen en werd de status quo gehandhaafd.

Eenmaal afgegeven, geeft de vergunning toegang tot alle soorten werk en sociale uitkeringen, inclusief werkloosheidsbijstand. Volgens de wet hebben asielzoekers ook toegang tot beroepsopleidingen.

In 2022 gaf de SAR 302 werkvergunningen af aan asielzoekers die in afwachting waren van de bepaling van hun status en die in hun levensonderhoud wilden voorzien terwijl hun asielaanvraag werd behandeld. Hiervan hadden slechts 12 asielzoekers en 5 personen die bescherming genieten werk. Van hen vonden slechts één persoon die bescherming geniet en 10 asielzoekers werk via werkgelegenheidsprogramma's, terwijl de anderen zelfstandig en op eigen initiatief werk vonden. Tegelijkertijd hadden in totaal 2 214 mensen met tijdelijke bescherming werk, waarvan 191 zelfstandig, 16 via werkgelegenheidsprogramma's en 2 007 in het kader van het programma voor de ontwikkeling van human resources van het EU-OP.

In de praktijk blijft het moeilijk voor asielzoekers om werk te vinden, door algemene moeilijkheden als gevolg van taalbarrières, de recessie en hoge nationale werkloosheidscijfers. Er zijn geen alomvattende statistieken over het aantal asielzoekers met een baan, afgezien van degenen die officieel geregistreerd staan als werkzoekend. In 2022 waren slechts 4 statushouders, 2 asielzoekers en 191 houders van tijdelijke bescherming geregistreerd als werkzoekenden.

[...]

In de praktijk zijn er bepaalde obstakels in verband met de methodologie die wordt gebruikt om het specifieke schoolniveau te bepalen waarnaar het kind moet worden gestuurd, maar dit probleem moet worden opgelost door de benoeming van speciale commissies door de onderwijsinspectie in samenwerking met het ministerie van Onderwijs en Wetenschap. De toename van het aantal kinderen dat een aanvraag indient, heeft geleid tot meer aandacht voor hun opleiding. In totaal zijn 229 kinderen in Bulgarije met het schooljaar begonnen, 400 waaronder, voor het eerst, 7 kinderen in de eerste klas. De SAR organiseerde dagelijks vervoer van en naar school, waarbij maatschappelijke organisaties ondersteuning boden aan kinderen in voorbereidende en remediërende klassen.

[...]

Asielzoekende kinderen met speciale behoeften profiteren niet van andere regelingen dan die voor Bulgaarse kinderen.

Bovendien kunnen asielzoekende kinderen na de detentie van hun ouders in gesloten opvangcentra of faciliteiten worden vastgehouden. Dit zou kinderen hun recht op onderwijs kunnen ontnemen, omdat ze door hun verblijf in gesloten centra feitelijk geen toegang tot onderwijs zouden hebben, tenzij er regelingen worden getroffen voor hun vervoer naar staatsscholen. In dit opzicht is er nog geen praktijk geïmplementeerd.

Volwassen vluchtelingen en asielzoekers hebben recht op toegang tot beroepsopleidingen. Asielzoekers kunnen op praktische obstakels stuiten bij de toegang tot universiteiten, omdat ze moeite hebben om het bewijs te leveren van kwalificaties die ze al in hun land van herkomst hebben behaald. Dit is te wijten aan het gebrek aan relevante informatie over kwalificaties. De academische autonomie van de Bulgaarse universiteiten heeft de goedkeuring van gemeenschappelijke overheidsregels die de toegang voor personen met internationale bescherming zouden vergemakkelijken, grotendeels verhinderd, gezien hun bijzondere situatie en hun beperkte vermogen om officiële documenten uit hun land van herkomst te verkrijgen).

Verzoekende partij stelt vast dat het niet wordt bestreden dat de levensomstandigheden op sociale en economische vlak, problematisch zijn en het feit dat de eiser geen toegang zal krijgen tot werk, les of onderwijs. Dit vormt nochtans een inmenging in zijn recht op een privé en familieleven.

#### 4. Toegang tot gezondheidszorg

Overwegende dat in het laatste AIDA-rapport van 2022 (bijgewerkt in maart 2023) het volgende staat met betrekking tot de toegang tot gezondheidszorg voor asielzoekers:

[...]

*(In de praktijk hebben asielzoekers toegang tot de beschikbare gezondheidszorg, maar worden ze geconfronteerd met dezelfde moeilijkheden als nationale onderdanen als gevolg van de algemene staat van achteruitgang van een nationaal gezondheidszorgsysteem dat lijdt onder grote materiële en financiële tekortkomingen. In deze situatie zijn er geen speciale voorwaarden voor de behandeling van slachtoffers van foltering en mensen met mentale gezondheidsproblemen. Volgens de wet is medische hulp niet beschikbaar als de opvangvoorzieningen worden beperkt of opgeheven")*

##### e) Asielprocedure

In het laatste AIDA-rapport van 2022 (bijgewerkt in maart 2023) staat het volgende over de asielprocedure in Bulgarije en de belangrijkste tekortkomingen op dit gebied:

[...]

*(De vertolking in zowel eerste als tweede aanleg bleef in 2022 problemen opleveren en was vaak van slechte en onbevredigende kwaliteit. Vertolking bij procedures voor de vaststelling van beslissingen is al een aantal jaren een van de ernstigste, hardnekkigste en onopgeloste problemen. Er wordt alleen in het Engels, Frans en Arabisch getolkt, en voornamelijk in de opvangcentra in de hoofdstad Sofia. Tolken voor andere belangrijke talen zoals Koerdisch (Sorani of Pehlewani), Pashto, Urdu, Tamil, Ethiopisch en Swahili zijn grotendeels niet beschikbaar. (...)*

*In het geval van mensen die talen spreken zonder beschikbare tolken in Bulgarije, wordt er gecommuniceerd in een taal die wordt gekozen door de beslisser en niet door de aanvrager. (...)*

*In 2022 werd 65% van de hoorzittingen onder toezicht bijgestaan door tolken. De administratieve rechtbank van Haskovo zette haar onwettige praktijk voort om op de dag van de hoorzitting telefonisch een tolk op te roepen voor de eerste zitting, als en wanneer de appellant al in de rechtszaal was verschenen. Deze praktijk leidde tot onnodige vertragingen in zaken waarin de rekwiranten naar behoren waren verschenen, in die mate dat zittingen moesten worden uitgesteld om vertolking te regelen. Deze slechte praktijk creëerde ernstige problemen met het niveau van begrip en communicatie tussen de rechtbank en de rekwiranten, waarbij de rekwiranten niet in een taal die zij begrepen op de hoogte werden gebracht van de komende geplande zittingen en de verdere instructies van de rechter in dit verband, wat vaak resulteerde in het niet verschijnen en het garanderen van een eerlijk proces in de rechtszaal.*

*De kwaliteit van het tolken blijft onder de maat. De regels van de in 2009 aangenomen gedragscode voor tolken worden in de praktijk niet toegepast. Het gevolg is dat verklaringen van asielzoekers vaak worden samengevat of dat tolken commentaar geven op de echtheid of waarschijnlijkheid ervan. Dit probleem wordt nog verergerd door het feit dat interviewprotocollen niet gebaseerd zijn op de audio-opname van het interview, maar op de aantekeningen van de casusofficier. Daardoor is het voor tolken moeilijk om een volledig verslag te geven van de verklaringen en antwoorden van de eisers.*

*Het gebrek aan een toereikend budget voor vertolking heeft ook een invloed op de vertaling van schriftelijk bewijs, in gevallen waar schriftelijk bewijs wordt ingediend door aanvragers. Om geld te besparen en de procedure te versnellen, wordt maatschappelijk werkers gevraagd om aanvragers te adviseren om de kosten voor het vertalen van hun documenten zelf te betalen, zodat er rekening mee kan worden gehouden bij het bepalen van de status.*

[...]

*Ondanks het kleine aantal asielzoekers dat bewijsmateriaal ter staving van hun verzoek indiende, verzuimden de behandelaars nog steeds om dit bewijsmateriaal te verzamelen door middel van een afzonderlijk protocol, waarvan een kopie aan de asielzoeker moet worden gegeven. In 56% van de gecontroleerde dossiers werden asielzoekers ingelicht over hun verplichting om al het beschikbare bewijs ter staving van hun aanvraag over te leggen, terwijl dit in de overige 44% niet gebeurde. In 67% van de gecontroleerde gevallen presenteerden asielzoekers bewijs ter ondersteuning van hun vluchtelingenverhaal; in 49% van deze gevallen was dit bewijs naar behoren gedocumenteerd. Bijgevolg werd deze belangrijke garantie dat het ingediende bewijs in het besluitvormingsproces in aanmerking zou worden genomen, in 51% van de gecontroleerde gevallen niet nageleefd. Desondanks betekent dit een voortdurende achteruitgang in dit opzicht ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze omissie in 16% van de gevallen in 2021 en in slechts 12% van de gevallen in 2020 plaatsvond.*

[...]

Asielzoekers hebben het recht om te verzoeken om de aanstelling van een rechtsbijstandsadvocaat zodra hun asielverzoek is geregistreerd. Eind 2022 was rechtsbijstand in procedures in eerste aanleg echter nog steeds niet ingevoerd. Eind 2017 ontving het Nationaal Bureau voor Rechtsbijstand, de nationale instantie die verantwoordelijk is voor het verlenen van door de staat gefinancierde rechtsbijstand, financiering in het kader van het nationale AMIF-programma om voor het eerst in Bulgarije rechtsbijstand te verlenen aan asielzoekers tijdens de administratieve fase van de asielprocedure. De rechtsbijstand in het kader van dit proefproject van 80 000 euro zou worden uitgevoerd tot 31 januari 2020 en is beperkt tot kwetsbare categorieën aanvragers van internationale bescherming. Het project is verlengd tot 31 januari 2021.

[...]

In 2022 werd geen rechtsbijstand verleend aan andere verzoekers dan niet-begeleide minderjarige asielzoekers en vluchtelingen. Dit betekent een aanzienlijke verslechtering van de nationale praktijk op dit gebied, aangezien in 2021 50 asielzoekers in eerste aanleg door de staat verstrekte rechtsbijstand hadden ontvangen, en in 2020 818 kwetsbare verzoekers. Andere asielzoekers die niet als specifiek kwetsbaar werden erkend, hadden geen toegang tot rechtsbijstand in eerste aanleg van de asielprocedure, zelfs niet in de voorgaande jaren).

#### f) Conclusie

Uit bovengenoemde informatie blijkt dat de opvangvoorzieningen voor asielzoekers in Bulgarije aanzienlijke tekortkomingen vertonen; dat een aantal moeilijkheden en belemmeringen kan worden geconstateerd op het gebied van huisvesting, gezondheidszorg en toegang tot werk en onderwijs; Dat bovendien het recht op opvang voor Dublin-terugkeerders vaak wordt ingetrokken, waardoor het voor deze mensen onmogelijk is in een opvangcentrum te verblijven; Dat dit een reëel risico vormt voor Dublin-terugkeerders om op straat te belanden in onmenselijke en mensonterende omstandigheden; Dat bovendien uit bovengenoemde informatie blijkt dat de asielprocedure in Bulgarije ook wordt gekenmerkt door aanzienlijke tekortkomingen;

Het valt niet te ontkennen dat de huidige procedure en opvangvoorwaarden aanzienlijke problemen opleveren wat betreft de naleving van de Europese wetgeving;

Ten slotte is het belangrijk op te merken dat in het laatste AIDA-verslag van 2022 (bijgewerkt in maart 2023) staat dat de Dublinoverdrachten aan Bulgarije ook in 2022 werden opgeschort door het Europees Hof voor de rechten van de mens en door de rechtbanken van verschillende Dublinlanden:

"In 2022 hebben de rechtbanken in sommige Dublinstaten, evenals het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, nog steeds Dublinoverdrachten aan Bulgarije opgeschort voor bepaalde categorieën asielzoekers vanwege slechte materiële omstandigheden en het ontbreken van goede waarborgen voor de rechten van de betrokkenen." [...]

(In 2022 bleven de rechtbanken van bepaalde Dublin-lidstaten en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de overdracht van Dublin naar Bulgarije opschorten voor bepaalde categorieën asielzoekers, vanwege de slechte materiële omstandigheden en het ontbreken van voldoende waarborgen voor de rechten van de betrokkenen).

De motivering van de bestreden beslissing kan bijgevolg niet aanwijzen dat verwerende partij een zorgvuldige analyse van de situatie van de eiser heeft uitgevoerd waaruit geconcludeerd kan worden dat hij geen risico loopt tot onmenselijke of vernederende behandeling loopt indien hij aan Bulgarije overgedragen wordt.

Gezien al deze elementen werden de tekortkomingen van het Bulgaarse opvangsysteem door de tegenpartij niet voldoende grondig geanalyseerd. De verwerende partij houdt immers geen rekening met of leest slechts gedeeltelijk de objectieve en recente informatie waarin de Bulgaarse opvangvoorzieningen aan de kaak worden gesteld, zonder aan te tonen dat in Bulgarije de verzoeker daadwerkelijk zal behandelen door hem toegang tot de procedure voor internationale bescherming te garanderen, zonder dat hem ten onrechte de toegang tot internationale bescherming, effectieve toegang tot materiële bijstand en toegang tot gezondheidszorg wordt geweigerd.

*Bijgevolg heeft de verwerende partij geen zo streng mogelijk onderzoek verricht naar het risico van schending van artikel 3 EVRM en heeft ze haar beslissing niet voldoende gemotiveerd overeenkomstig artikel 62 van de wet van 1980.*

*Het was derhalve de taak van de verwerende partij om de discretionaire bepaling van artikel 17.1. van de Dublin III Verordening toe te passen.*

*Kortom, terugzending van verzoeker naar Bulgarije zou ontegenzeggelijk het risico inhouden dat hij wordt onderworpen aan een onmenselijke en vernederende behandeling, in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.*

*Verweerder, die is overgegaan tot een gedeeltelijke lezing van de informatie waarover hij beschikte en van de recente, publiek beschikbare informatie, heeft zijn zorgvuldigheidsplicht geschonden en zijn beslissing niet naar behoren gemotiveerd, zulks in strijd met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en met artikel 62 van de wet van 15 december 1980.*

*Voor zover verweerder zich ertoe beperkt te verklaren dat verzoeker toegang zal kunnen krijgen tot de internationale beschermingsprocedure, tot de rechter, tot rechtsbijstand en tot de gezondheidszorg, terwijl alle recente bronnen het tegendeel lijken te bevestigen, heeft zij haar beslissing niet naar behoren gemotiveerd, in strijd met het vereiste van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen.*

*Kortom, gelet op de bovengenoemde informatie zijn er "ernstige redenen" om aan te nemen dat de asielprocedure en de voorwaarden voor de opvang van asielzoekers in Bulgarije "stelselmatig tekortschieten", hetgeen "een risico van onmenselijke of vernederende behandeling" inhoudt in geval van terugkeer van de asielzoeker naar dat land."*

*Tweede onderdeel: schending van het artikel 17 van Dublin-Verordening en van de motiveringsplicht*

*Indien Uw Raad zou beschouwen dat er geen sprake is van systeemfouten in het Bulgaarse asielsysteem, stelt de verzoekende partij dat er een reëel risico bestaat dat de verwijdering van de eiser naar Bulgarije een schending zou uitmaken van artikel 4 van de Handvest en 3 EVRM, gelet op de persoonlijke omstandigheden van deze zaak. De bestreden beslissing, die geen rekening heeft gehouden met deze elementen en geen effectieve individuele garanties heeft verzocht van de Bulgaarse asielinstanties, miskent het artikel 17 van de Dublin Verordening.*

*a) Over de nood aan effectieve en individuele garanties*

*In een arrest Tarakhel t. Zwitserland van 4 november 2014 (nr 29217/12) heeft het EHRM oordeelde dat, indien de asielzoeker in een kwetsbare situatie is, de lidstaat individuele waarborgen van de verantwoordelijke lidstaat moet krijgen:*

*« 103. Il ressort également de l'arrêt M.S.S. que la présomption selon laquelle un État participant au système « Dublin » respecte les droits fondamentaux prévus par la Convention n'est pas irréfragable. Pour sa part, la Cour de justice de l'Union européenne a jugé que la présomption selon laquelle un État « Dublin » respecte ses obligations découlant de l'article 4 de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne était renversée en cas de « défaillances systémiques de la procédure d'asile et des conditions d'accueil des demandeurs d'asile dans l'État membre responsable, impliquant un traitement inhumain ou dégradant, au sens de l'article 4 de la Charte, des demandeurs d'asile transférés vers le territoire de cet État membre » (paragraphe 33 ci-dessus).*

*104. Dans le cas d'un renvoi « Dublin », la présomption selon laquelle un État contractant « de destination » respecte l'article 3 de la Convention peut donc être valablement réfutée en présence de « motifs sérieux et avérés de croire » que la personne objet de la mesure de renvoi courra un « risque réel » de subir des traitements contraires à cette disposition dans l'État de destination. L'origine du risque encouru ne modifie en rien le niveau de protection garanti par la Convention et les obligations que celle-ci impose à l'État auteur de la mesure de renvoi. Elle ne dispense pas cet État d'examiner de manière approfondie et individualisée la situation de la personne objet de la mesure et de surseoir au renvoi au cas où le risque de traitements inhumains ou dégradants serait avéré.*

*[...]*

118. La Cour rappelle que, pour tomber sous le coup de l'interdiction contenue à l'article 3, le traitement doit présenter un minimum de gravité. L'appréciation de ce minimum est relative ; elle dépend de l'ensemble des données de la cause, notamment de la durée du traitement et de ses effets physiques et mentaux ainsi que, parfois, du sexe, de l'âge et de l'état de santé de la victime (paragraphe 94 ci-dessus). Elle rappelle également que, en tant que catégorie de la population « particulièrement défavorisée et vulnérable », les demandeurs d'asile ont besoin d'une « protection spéciale » au regard de cette disposition (M.S.S., précité, § 251).

119. Cette exigence de « protection spéciale » pour les demandeurs d'asile est d'autant plus importante lorsque les personnes concernées sont des enfants, eu égard à leurs besoins particuliers et à leur extrême vulnérabilité. Cela vaut même lorsque, comme en l'espèce, les enfants demandeurs d'asile sont accompagnés de leurs parents (Popov, précité, § 91). Les conditions d'accueil des enfants demandeurs d'asile doivent par conséquent être adaptées à leur âge, de sorte qu'elles ne puissent « engendrer pour eux une situation de stress et d'angoisse et avoir des conséquences particulièrement traumatisantes sur leur psychisme » (voir, mutatis mutandis, Popov, précité, § 102), faute de quoi elles atteindraient le seuil de gravité requis pour tomber sous le coup de l'interdiction prévue à l'article 3 de la Convention.

120. En l'espèce, comme la Cour l'a constaté plus haut (paragraphe 115 ci-dessus), compte tenu de la situation actuelle du système d'accueil en Italie, et bien que cette situation ne soit pas comparable à celle de la Grèce, que la Cour a examinée dans le cadre de l'affaire M.S.S., l'hypothèse qu'un nombre significatif de demandeurs d'asile renvoyés vers ce pays soient privés d'hébergement ou hébergés dans des structures surpeuplées dans des conditions de promiscuité, voire d'insalubrité ou de violence, n'est pas dénuée de fondement. Il appartient dès lors aux autorités suisses de s'assurer, auprès de leurs homologues italiennes, qu'à leur arrivée en Italie les requérants seront accueillis dans des structures et dans des conditions adaptées à l'âge des enfants, et que l'unité de la cellule familiale sera préservée.

121. La Cour note que, selon le gouvernement italien, les familles avec enfants sont considérées comme une catégorie particulièrement vulnérable et sont normalement prises en charge au sein du réseau SPRAR. Ce système leur garantirait l'hébergement, la nourriture, l'assistance sanitaire, des cours d'italien, l'orientation vers les services sociaux, des conseils juridiques, des cours de formation professionnelle, des stages d'apprentissage et une aide dans la recherche d'un logement autonome (paragraphe 86 ci-dessus). Cela étant, dans ses observations écrites et orales, le gouvernement italien n'a pas fourni plus de précisions sur les conditions spécifiques de prise en charge des requérants. Il est vrai qu'à l'audience du 12 février 2014 le gouvernement suisse a indiqué que l'ODM avait été informé par les autorités italiennes qu'en cas de renvoi vers l'Italie les requérants seraient hébergés à Bologne, dans l'une des structures financées par le FER (paragraphe 75 ci-dessus). Toutefois, en l'absence d'informations détaillées et fiables quant à la structure précise de destination, aux conditions matérielles d'hébergement et à la préservation de l'unité familiale, la Cour considère que les autorités suisses ne disposent pas d'éléments suffisants pour être assurées qu'en cas de renvoi vers l'Italie, les requérants seraient pris en charge d'une manière adaptée à l'âge des enfants.

122. Il s'ensuit que, si les requérants devaient être renvoyés en Italie sans que les autorités suisses aient au préalable obtenu des autorités italiennes une garantie individuelle concernant, d'une part, une prise en charge adaptée à l'âge des enfants et, d'autre part, la préservation de l'unité familiale, il y aurait violation de l'article 3 de la Convention » [...].

Uw Raad heeft al beoordeeld dat de bewering dat de verantwoordelijke lidstaat geïnformeerd zal zijn door de "health certificate" voorzien aan het artikel 32 van Dublin-Verordening geen individuele waarborgen zijn:

« A cet égard, conformément aux enseignements de la Cour européenne des droits de l'homme dans l'arrêt *Tarakhel c. Suisse* du 4 novembre 2014, dès lors que l'on se trouve en présence d'un demandeur particulièrement vulnérable dont le transfert est projeté vers un pays – en l'occurrence, l'Espagne – dont le système d'accueil des demandeurs d'asile ne présente pas, en tant que tel, de défaillances systémiques, mais dont certaines failles dans la prise en charge des demandeurs d'asile et dans l'accès à la procédure d'asile ont néanmoins été constatées (Voir arrêt n°133 559 du 20 novembre 2014 et 141 810 du 25 mars 2015), il appartenait à la partie défenderesse de faire preuve de prudence et de s'entourer de garanties individuelles quant à la prise en charge de l'intéressé avant de prendre sa décision.

[...]

Au surplus, bien que la décision querellée fasse valoir qu'« (...) en vertu de l'article 32 dudit Règlement [Ndlr: soit le Règlement Dublin III], les autorités belges transmettront aux autorités espagnoles, les informations concernant l'état de santé du requérant via un certificat de santé commun avec les documents nécessaires, afin de prévoir les soins appropriés à lui fournir, et que celles-ci seront dès lors

*informé [sic] de la vulnérabilité de l'intéressé» (le Conseil souligne) , le Conseil se doit de constater qu'en l'état actuel du dossier qui lui est soumis, il ne décèle aucune trace d'une telle communication avec les autorités espagnoles.*

*Par conséquent, au vu des éléments qui précèdent, le Conseil observe ce qui suit:*

- d'une part, la communication des autorités belges afin d'informer les autorités espagnoles de la vulnérabilité particulière du requérant demeure à ce jour à l'état de promesse dont le Conseil ne dispose d'aucun moyen de s'assurer qu'elle sera effectivement tenue;*
- et d' autre part, en tout état de cause, le dossier qui lui est soumis ne laisse toujours pas apparaître la moindre garantie concrète et individuelle que le requérant aura la possibilité d'introduire normalement une demande de protection internationale auprès des autorités espagnoles et que celles-ci lui offriront une prise en charge adaptée à son profil particulier de personne vulnérable.*

*Il résulte de ce qui précède que, après un examen prima facie du dossier, la partie défenderesse ne s'est pas livrée à un examen aussi rigoureux que possible des éléments indiquant l'existence d'un risque réel de traitement prohibé par l'article 3 de la CEDH » (C.C.E. 144 454 van 29 april 2015).*

*In het arrest CK ea t/ Republika Slovenija van het EU-HvJ van 16 februari 2017 (C-578/16), heeft het Hof benadrukt dat:*

*“de autoriteiten van de lidstaat die moet overdragen en, in voorkomend geval, de rechterlijke instanties van die lidstaat iedere ernstige twijfel over de weerslag van de overdracht op de gezondheidstoestand van de betrokkene dienen weg te nemen door de nodige voorzorgsmaatregelen te treffen opdat de overdracht kan plaatsvinden in omstandigheden waarin de gezondheidstoestand van die persoon passend en voldoende kan worden beschermd. In de hypothese waarin die voorzorgsmaatregelen, gelet op de bijzondere ernst van de aandoening van de betrokken asielzoeker, niet zouden volstaan om te verzekeren dat zijn overdracht geen reëel risico op een aanzienlijke en onomkeerbare achteruitgang van zijn gezondheidstoestand zal inhouden, moeten de autoriteiten van de betrokken lidstaat de uitvoering van de overdracht van de betrokkene opschorten zolang deze door zijn toestand niet in staat is een dergelijke overdracht te ondergaan”.*

*b) In casu*

*Uit de bestreden beslissing en uit het bijlage 26quater, blijkt niet dat individuele garanties werden aan de Bulgaarse autoriteiten verzocht en, bijgevolg, verleend.*

*Verzoekende partij heeft bijgevolg kennis van de inhoud van de mogelijke individuele garanties die zouden door de Bulgaarse autoriteiten gegeven. Zij wenst niettemin benadrukken dat uit het arrest Tarakhel van het EHRM dat een loutere herinnering aan verplichtingen geen individuele garantie vormt, die een minimum in concreto moet zijn.*

*Verzoeker moet bijgevolg geïnformeerd zijn van waar hij zal worden ondergebracht, hoe lang dat zal duren,...*

*Verzoekende partij beschouwt dat de eiser niet verwijderd mag zijn zonder dat voorafgaande individuele en concrete garanties worden gegeven door de Bulgaarse overheden over:*

- Toegang tot een opvangcentrum (en welk?);*
- Effectieve toegang tot asielprocedure en het feit dat de eiser niet verder vastgehouden zal zijn;*
- Toegang tot medische zorgen in geval het nodig zal zijn ;*
- Bescherming tegen een schending van het principe van non-refoulement.*

*Door gebreke aan individuele garanties, schendt de bestreden beslissing de artikelen 3 en 17 van de Dublin-Verordening, artikel 4 van de Handvest van de Grondrechten van de EU en 3 van het EVRM.*

*Derde onderdeel: schending van het artikel 8 EVRM en het van artikel 16 Dublin Verordening*

*In de bestreden beslissing, werd niets gemeld over de familiale situatie van de eiser:*

*De beoordeling van artikel 8 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage*

26quater) van 26.10.2023. Betrokkene brengt in zijn hoorrecht van 23.11.2023 geen andere elementen aan. Een schending van artikel 8 EVRM kan niet aannemelijk worden gemaakt.

Terwijl in de beslissing van 26.10.2023, werd er aangewezen dat zijn oom [A.A.], in België verblijft en erkend is.

Dit element is niet alleen tegenstrijdig maar maakt groot twijfel zetten over de omstandigheden waarin de eiser zou gehoord worden.

Artikel 16, §1 van Dublin-Verordening bepaalt dat:

*“Wanneer, wegens een zwangerschap, een pasgeboren kind, een ernstige ziekte, een zware handicap of hoge leeftijd, een verzoeker afhankelijk is van de hulp van zijn kind, broer of zus of ouder dat of die wettig verblijft in een van de lidstaten, of het kind, de broer of zus, of de ouder van de verzoeker dat of die wettig verblijft in een van de lidstaten afhankelijk is van de hulp van de verzoeker, zorgen de lidstaten er normaliter voor dat de verzoeker kan blijven bij of wordt verenigd met dat kind, die broer of zus, of die ouder, op voorwaarde dat er in het land van herkomst familiebanden bestonden, het kind, de broer of zus, of de ouder of de verzoeker in staat is voor de afhankelijke persoon te zorgen en de betrokkenen schriftelijk hebben verklaard dat zij dit wensen”*

Het artikel 16 van de Dublin-Verordening, moet gelezen worden met de overwegende 16 van die Verordening, die stelt dat: *“Een lidstaat moet echter om humanitaire redenen of uit mededogen kunnen afwijken van de verantwoordelijkheidscriteria om gezinsleden, familieleden of andere familierelaties bijeen te kunnen brengen en een verzoek om internationale bescherming dat bij deze lidstaat of bij een andere lidstaat is ingediend kunnen behandelen, ook al is hij volgens de bindende criteria van deze verordening niet verantwoordelijk voor de behandeling”*.

Over de oom van de eiser, die erkend werd, wordt geen melding gemaakt en geen enige (juridische) gevolgen ervan getrokken...

De bestreden beslissing zal als gevolg hebben dat de eiser verwijderd zal zijn naar Bulgarije terwijl zijn oom zal in België hier blijven.

De bestreden beslissing heeft het artikel 16.1 van de Verordening geschonden, evenals de motiveringsplicht en artikel 8 EVRM.”

3.3.2.1. Allereerst dient de Raad op te merken dat de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is bereikt. Het feit dat verzoeker niet akkoord gaat met verweerders overwegingen laat niet toe te besluiten dat er een schending is van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.3.2.2. Daarnaast moet worden opgemerkt dat verzoeker in wezen aanvoert dat verweerder, gelet op bepaalde procedurele problemen bij de behandeling van verzoeken om internationale bescherming en een aantal tekortkomingen inzake de opvang en behandeling van vreemdelingen die een verzoek om internationale bescherming indienen in Bulgarije, niet vermocht te besluiten dit land verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze grief is evenwel duidelijk gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 26 oktober 2023. Verzoeker benadrukt dit door te stellen dat hij *“hoofdzakelijk”* wenst aan te voeren dat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 3.2 van de verordening nr. 604/2013 dat een van de regels

bevat om te bepalen welk land verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming.

Het onderdeel van het middel, met verwijzing naar de artikelen 3.2, 16, 17 en 18 van de verordening 604/2013, dat erop is gericht de door verweerder op 26 oktober 2023 genomen beslissing dat België niet verantwoordelijke is voor de behandeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming te bekritisieren is niet gericht tegen de in casu bestreden beslissing en is derhalve onontvankelijk.

3.3.2.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de uitvoering van de in voorliggende zaak bestreden beslissing tot gevolg zal hebben dat hij in Bulgarije wordt onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen dient de Raad erop te wijzen dat verweerder in de beslissing van 26 oktober 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten reeds aangaf op welke gronden hij oordeelde dat dit niet het geval is. Een schorsingsverzoek gericht tegen deze beslissing van 26 oktober 2023 werd door de Raad verworpen, nadat was vastgesteld dat niet werd aangetoond dat een eventuele overdracht van verzoeker naar Bulgarije ertoe leidt dat hij wordt gefolterd of onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Door nogmaals grotendeels dezelfde kritische commentaren, gecombineerd met een aantal toelichtingen die voor zijn situatie volstrekt irrelevant zijn of die onvoldoende zwaarwichtig zijn, omtrent de situatie van verzoekers om internationale bescherming in Bulgarije bij elkaar te voegen, kan hij de Raad er niet toe brengen alsnog te oordelen dat zijn overdracht naar Bulgarije niet verenigbaar is met de bepalingen van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten. Waar verzoeker de Raad er bijkomend op wijst dat hij in Bulgarije reeds van zijn vrijheid werd beroofd, dat de detentieomstandigheden er niet goed waren en dat hij, om praktische redenen, geen klacht kon indienen, moet worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat hij werd opgepakt ingevolge een illegale grensoverschrijding en dat hij weigerachtig stond tegenover de indiening van een verzoek om internationale bescherming. Er blijkt dan ook niet dat hij van zijn vrijheid werd beroofd omdat hij een verzoek om internationale bescherming indiende en verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij maar de minste inspanning zou hebben geleverd om een klacht in te dienen tegen de slechte behandelingen die hij voorhoudt te hebben ondergaan. Er moet daarenboven hoe dan ook worden aangegeven dat er geen aanwijzingen zijn dat vreemdeling die in het raam van de verordening 604/2013 aan Bulgarije worden overgedragen en van wie het verzoek om internationale bescherming nog in behandeling is van hun vrijheid worden beroofd. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd in zijn standpunt dat zijn verklaringen over zijn vroegere wedervaren in Bulgarije – waarbij moet worden aangegeven dat er geen enkel bewijs is dat wat verzoeker verklaart zich ook effectief heeft voorgedaan – toelaten eenvoudig een reëel risico op nieuwe schendingen van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten vast te stellen.

De beschouwingen van verzoeker laten niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing niet deugdelijk werd voorbereid of dat ze is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel, van materiële motiveringsplicht, van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur of van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten blijkt niet.

3.3.2.4. Betreffende de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM stelt verzoeker dat in de bestreden beslissing niets wordt gezegd omtrent zijn familiale situatie. Los van het feit dat voormelde verdragsbepaling niet voorziet in enige formele motiveringsplicht gaat verzoeker voorbij aan het feit dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat de verenigbaarheid van zijn overdracht aan de Bulgaarse autoriteiten met de bepalingen van artikel 8 van het EVRM reeds werd beoordeeld in de beslissing van 26 oktober 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbracht. Voorts moet worden gesteld dat verzoeker, die verklaarde dat de vrouw met wie hij religieus huwde in Libanon verblijft, niet aantoonde enig gezinsleven in België te hebben en dat hij evenmin aannemelijk maakt dat enig aspect van zijn privéleven, dat onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt, door de bestreden beslissing op zich in het gedrang wordt gebracht. In dit verband moet worden geduïd dat het feit dat verzoeker stelt dat het niet eenvoudig zal zijn om werk te vinden of onderwijs te genieten in Bulgarije en zijn sociale en economische perspectieven er minder goed zijn niet leidt tot de conclusie dat er een inbreuk plaatsgrijpt op het recht op eerbiediging van zijn privéleven. Aangezien verzoeker nog geen tewerkstelling heeft of onderwijs volgt kan hij bezwaarlijk stellen dat er op dit vlak rechten zijn die worden aangetast.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

3.3.2.5. Artikel 6 van het Handvest van de grondrechten bepaalt dat iedereen recht heeft op vrijheid en veiligheid van zijn persoon. Gelet op de voorgaande vaststellingen kan niet worden besloten dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat verzoeker niet vrij en veilig zal zijn in Bulgarije, een lidstaat van de Europese Unie.

3.3.2.6. Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten voorziet dat iedereen recht heeft op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat verweerder door de bestreden beslissing te nemen voormelde bepaling heeft geschonden.

3.2.2.7. Wat betreft de aangevoerde schending van het beginsel audi alteram partem kan het volstaan op te merken dat verzoeker voor de bestreden beslissing werd genomen werd gehoord en de hoorplicht dus werd gerespecteerd.

3.2.2.8. Daar artikel 51/5, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat verweerder een vreemdeling zonder verwijl naar de grens kan doen terugleiden wanneer hij dit het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig acht kan niet worden besloten dat er in voorliggende zaak sprake is van machtsoverschrijding. Er wordt verder ook niet aangetoond dat er andere redenen zijn waaruit zou kunnen worden afgeleid dat artikel 51/5, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

3.2.2.9. Er kan slechts sprake zijn van machtsafwending wanneer een bestuursoverheid de bevoegdheid die haar door de wet is verleend met het oog op het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang gebruikt om een ander doel na te streven en wanneer dit ongeoorloofde oogmerk het enige doel is van de betrokken bestuurshandeling (RvS 12 februari 2003, nr. 115.739; RvS 23 december 2008, nr. 189.191). Verzoeker toont dit evenwel niet aan, zodat geen machtsafwending kan worden vastgesteld.

Het enig middel is niet ernstig.

3.3. Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

#### 4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. E. VAN DER WEL,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

E. VAN DER WEL

G. DE BOECK